

15.07.2020.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

OPĆINSKI SUD U SPLITU

- primljeno -
neposredno - poštom

06. 07. 2020

obično-preporučeno na pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga _____
pristojbe _____ kuna.

Broj: Rev 2323/2019-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Željka Šarića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i mr. sc. Igora Periša člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Konstruktor-Inženjering d.d. za graditeljstvo u stečaju, Split, Svačićeva 4, OIB: 81356391287, kojeg zastupa stečajni upravitelj Fran Krišto, dipl. oec., protiv tuženika Grada Ploče, Ploče, Trg Kralja Tomislava 23, OIB: 15429488788, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Čopo, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-4035/17-5 od 4. prosinca 2018., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Splitu broj IP-354/2002 od 17. svibnja 2017., u sjednici održanoj 13. svibnja 2020.,

p r e s u d i o j e:

Revizija tuženika odbija se kao neosnovana u dijelu kojim se pobija drugostupanjska presuda kojom je potvrđena prvostupanjska presuda kojom je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos 821.253,17 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 22. svibnja 2001. do isplate te u dijelu kojim mu je naloženo platiti zateznu kamatu na iznos 134.163,08 kuna počev od 22. svibnja 2001. pa do 17. listopada 2001., po stopama поближе navedenim u izreci prvostupanjske presude.

Prihvaća se revizija tuženika, preinačuju se drugostupanjska i prvostupanjska presuda u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev i tuženiku naloženo tužitelju platiti zateznu kamatu na iznose navedene u točki I. izreke ove presude počev od 21. svibnja 2001. do 22. svibnja 2001. i sudi:

Odbija se zahtjev tužitelja za platež zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice 821.253,17 kuna počev od 21. svibnja 2001. do 22. svibnja 2001., kao zahtjev tužitelja za platež zatezne kamate na iznos 134.163,08 kuna počev od 21. svibnja 2001. do 22. svibnja 2001. kao neosnovan.

Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška sastava revizije kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom suda drugog stupnja odbijena je žalba tuženika kao neosnovana i potvrđena je presuda suda prvog stupnja kojom je suđeno:

"1. Dužan je tuženik, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju:

- iznos od 821.253,17 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku počev od 21.05.2001. godine, pa nadalje, sve do konačne isplate,

a koje kamate za vrijeme od 21. svibnja 2001. godine do 30. lipnja 2002. godine teku po stopi od 18% , od 01. srpnja 2002. godine do 31. prosinca 2007. godine teku po stopi od 15%, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja .2015. teku po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena

- zakonske zatezne kamate na iznos od 134.163,08 kuna koje teku počev od 21.05.2001.godine pa do 17.10. 2001. godine, a koje kamate teku po stopi od 18%.

2. Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 70.597,09 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 17. svibnja 2017. godine, pa nadalje, sve do konačne isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena."

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je Vrhovnom sudu Republike Hrvatske reviziju prihvatiti, preinačiti revizijom pobijanu drugostupanjsku presudu i odbiti tužbeni zahtjev, a tužitelju naložiti da tuženiku naknadi parnični trošak. Podredno je predložio ukinuti nižestupanjske presude i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je djelomično osnovana.

Pobijana drugostupanjska presuda je na temelju odredbe čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – dalje: ZPP) ispitana samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Tuženik u reviziji, u okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka navodi da je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda

odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP te bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP jer je obrazloženje drugostupanjske presude proturječno i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. U okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka revident vrlo opširno osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i zaključke sudova o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Iako u uvodnom dijelu revizije tvrdi da je tijekom drugostupanjskog postupka počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP revident u reviziji nije naveo razloge zbog kojih smatra da bi takva relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka bila počinjena u drugostupanjskom postupku, a to je bio dužan učiniti u smislu odredbe čl. 386. st. 1. ZPP. Zbog navedenog ovaj sud, postupajući u smislu odredbe čl. 386. st. 2. ZPP, revidentov neobrazložen i paušalan revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP nije uzeo u obzir.

Suprotno tvrdnji revidenta u postupku pred drugostupanjskim sudom nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP jer su u obrazloženju drugostupanjske presude navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a obrazloženje te presude nije proturječno i nerazumljivo kako to revident neosnovano tvrdi u reviziji. Pritom treba reći da razlozi o odlučnim činjenicama koje je drugostupanjski sud naveo u obrazloženju pobijane presude nisu niti međusobno proturječni niti nisu proturječni sadržaju isprava i dokumentacije koja se nalazi u spisu.

Što se tiče revizijskih navoda revidenta, kojima u okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, daje vlastitu ocjenu provedenih dokaza i osporava zaključke drugostupanjskog suda treba reći da revizijski sud takve, po svojoj prirodi činjenične, navode nije mogao uzeti u razmatranje. To stoga što prema odredbi čl. 385. st. 1. ZPP reviziju protiv drugostupanjske presude nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Zbog svega navedenog nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Tužbenim zahtjevom tužitelj je, kao izvođač građevinskih radova, zahtijevao od tuženika, kao naručitelja građevinskih radova, da mu po okončanoj situaciji isplati iznos 821.253,17 kuna s pripadajućom zateznom kamatom za izvršene radove adaptacije i dogradnje Doma zdravlja Ploče tekuću od 21. svibnja 2001. do isplate, kao i zateznu kamatu na iznos 134.163,08 kuna tekuću od 21. svibnja 2001. do 17. listopada 2001.

Na temelju činjeničnih utvrđenja:

- da su 10. travnja 1998. tuženik Grad Ploče, kao naručitelj i Konstruktor-Inženjering d.d. poduzeće za građevinski inženjering i proizvodnju građevinskog materijala, kao izvoditelj radova sklopili ugovor o izvođenju građevinskih radova na dogradnji i adaptaciji Doma zdravlja Ploče (dalje: Ugovor),

- da je prema Ugovoru vrijednost ugovorenih radova iznosila 2.188.886,72 kuna, dok je sa porezom na dodanu vrijednost iznosila ukupno 2.670.454,00 kuna,

- da je ukupna vrijednost ugovorenih radova u iznosu 2.670.454,00 kuna predračunska cijena te da će stranke konačnu vrijednost radova utvrditi na osnovi stvarno izvršenih količina evidentiranih u građevinskoj knjizi;

- da će se obračun i plaćanje izvedenih radova vršiti putem privremenih i okončane situacije, na temelju stvarno izvedenih količina evidentiranih u građevinskoj knjizi;

- da će se na sve što Ugovorom nije drugačije regulirano primjenjivati odredbe Zakona o građenju i Posebne uzance o građenju;

- da je vještačenjem provedenim po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo i procjenu nekretnina Jure Malenica utvrđeno da je Dom zdravlja Ploče završen, da je u funkciji, da se objekt na licu mjesta koristi i time se podrazumijeva da su radovi na istom izvedeni da bi se mogao koristiti,

- da zahtjev za izdavanje uporabne dozvole podnosi investitor, tuženik, koji je dužan uz zahtjev predati i potrebnu dokumentaciju, sukladno odredbi čl. 71. st. 1. Zakona o gradnji ("Narodne novine", broj 52/99, 57/99 i 75/99 – dalje: ZG) u vezi čl. 67. ZG,

- da je tužitelj predao tuženiku potrebnu dokumentaciju, a tuženik dokumentaciju nije predao u spis na zahtjev građevinskog vještaka;

- da se Posebne uzance o građenju (Službeni list SFRJ 18/1977, 29/1978, "Narodne novine", broj 53/1991 – dalje: Uzance) imaju primijeniti na temelju Zakona o preuzimanju Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91), u kojemu je u čl. 25. propisano da Savezni propisi donijeti za izvršenje zakona iz čl. 1. toga Zakona ostaju na snazi i primjenjuju se kao republički dok se republičkim propisima drugačije ne odredi;

- da je tuženik zaprimio predmetnu okončanu situaciju od 30. travnja 2001. dana 10. svibnja 2001., da je na predmetnoj okončanoj situaciji od 30. travnja 2001. otisnut štambil tuženika s navedenim datumom, da tuženik nije u roku predviđenom za plaćanje iste (Uzance broj 63.) platio, niti osporio, niti obavijestio tužitelja o razlozima neplaćanja kao niti o eventualnim razlozima osporavanja u roku određenom za plaćanje (Uzance broj 64.) pa je tražbina tužitelja protekom roka koji je ugovoren dospjela na naplatu 21. svibnja 2001.;

- da tuženik tijekom gradnje nije obavještavao tužitelja o tome da ne radi kako treba kao niti da građevina ima nedostataka;

- da su u zapisniku o tehničkom pregledu uočeni neki nedostaci, ali je tužitelj poduzeo određene radnje radi otklanjanja istih, a da se tuženik na ovo ogлуšio i predmetni građevinski objekt preuzeo i pustio u rad;

- da sama činjenica što je tuženik zatražio izdavanje uporabne dozvole ukazuje na to da su radovi na predmetnom objektu dovršeni jer je u protivnom ne bi niti tražio;

- da je u smislu Uzance broj 112. primopredaja predmetnog objekta izvršena prvim danom početka korištenja predmetnog objekta, a da je upravo zbog postupanja tuženika propušteno sačiniti konačni obračun u kojemu bi se točno navelo koji su sve radovi temeljem

ugovora izvedeni, uključujući nepredviđene i naknadne radove, sudovi su prihvatili tužbeni zahtjev pozivajući se na odredbu čl. 630. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/19, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO), odredbe čl. 68. do 71. u vezi s čl. 67. ZG i Uzance broj 61. st. 1., broj 62. do broja 65, broj 110. do broja 112. te Uzanci broj 116. do broja 119.

U revizijskom stadiju postupka, u okviru revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava je sporno je li drugostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo odbivši tuženikovu reviziju kao neosnovanu.

Odlučujući o revizijskom razlogu pogrešne primjene materijalnog prava ovaj sud smatra da je drugostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je potvrdio prvostupanjsku presudu i prihvatio tužbeni zahtjev sa pripadajućom zateznom kamatom time da zatezna kamata na dosuđeni iznos glavnice 821.253,17 kuna teče od 22. svibnja 2001., te da zatezna kamata na iznos glavnice 134.163,08 kuna teče od 22. svibnja 2001., kao prvog dana zakašnjenja pa do isplate u visini kako je to pobliže navedeno u izreci prvostupanjske presude. Zato ovaj sud u tom dijelu prihvaća zauzeto pravno shvaćanje prvostupanjskog suda kao i razloge iznesene u obrazloženju prvostupanjske presude.

Odredbom čl. 396.a st. 1. ZPP propisano je da se revizijski sud može, kad odbije reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, umjesto posebnog obrazloženja pozvati na razloge iz prvostupanjske, odnosno drugostupanjske presude, ako ih prihvaća ili na razloge iz neke ranije odluke revizijskog suda. Na temelju odredbe čl. 396.a st. 2. ZPP u slučaju iz st. 1. tog članka, revizijski sud je dužan na internetskim stranicama objaviti razloge nižestupanjske odluke ili odluka na koje se poziva.

Budući da je ovaj revizijski sud prihvatio razloge iznesene u obrazloženju prvostupanjske presude glede primjene materijalnog prava u dijelu kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen time da zatezne kamate počinju teći od zakašnjenja tuženika, počev od 22. svibnja 2001., kao prvog dana tuženikovog zakašnjenja plaćanja tužiteljeve tražbine do isplate, po stopi kako je to navedeno u izreci prvostupanjske presude, revident se umjesto posebnog obrazloženja u ovoj odluci, u kojem bi te razloge samo trebalo ponoviti, u smislu već ranije citirane odredbe čl. 396.a st. 1. ZPP upućuje na obrazloženje drugostupanjske presude, koje će se na temelju odredbe čl. 2. istog članka objaviti na internetskim stranicama.

Zbog navedenog je na temelju čl. 393. ZPP revizija tuženika odbijena kao neosnovana pa je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

Međutim, tuženik u reviziji osnovano navodi da su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo iz odredbe čl. 277. st. 1. ZOO kada su tužitelju dosudili zateznu kamatu na dosuđene iznose glavnice počev od 21. svibnja 2001., kao dana dospijeca obveze, a ne od slijedećeg, prvog dana kada je tuženik pao u zakašnjenje pa je valjalo, na temelju odredbe čl. 395. st. 1. ZPP, u prihvatiti reviziju tuženika, preinačiti nižestupanjske presude u dijelu kojim je odlučeno o početku tijeka zateznih kamata i kao neosnovan odbiti tužbeni zahtjev za platež zatezne kamate na dosuđene iznose glavnice za razdoblje od 21. svibnja 2001. do 22. svibnja 2001. kao neosnovan. Zbog navedenog je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Tuženiku nije dosuđen trošak sastava revizije jer je s revizijom uspio samo u neznatnom dijelu pa je na temelju odredbe čl. 166. st. 1. i 2. ZPP u vezi s čl. 154. st. 3. ZPP odlučeno kao u točki III. izreke.

Zagreb, 13. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisanice za primanje i otpremu

